

Притча про таланти

Мета виховного заходу: Познакомити учнів із притчею про таланти; проаналізувати вчинки героїв твору; розшифрувати символіку; дати власну оцінку героям, зробити висновки.

Що означає слово «талант»?

Це особливі здібності людини, це те, до чого покликана окрема особа. Та слово «талант» має ще й друге значення, яке було поширене у євреїв, – це грошова одиниця, а саме вага срібла вартістю 1000 доларів

“Один чоловік, збираючись в дорогу, покликав своїх рабів і передав їм добро своє. І одному він дав п’ять талантів, а другому два, а одному один, – кожному за спроможністю його. І відійшов. А той, що взяв п’ять талантів, негайно пішов і орудував ними, – і набув він п’ять інших талантів. Так само ж і той, що взяв два – і він ще два інших набув. А той, що одного взяв, пішов та й закопав його в землю, – і сховав срібло пана свого. По довгому ж часі вернувся пан тих рабів, та й від них зажадав обрахунку, і прийшов той, що взяв п’ять талантів – приніс іще п’ять талантів і сказав: «Пане мій, п’ять талантів передав мені ти, – ось я здобув інших п’ять талантів». Сказав же йому пан: «Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірним, над великим поставлю тебе, – увійди до радощів пана свого. Підійшов же й той, що взяв два таланти, і сказав: «Два таланти мені передав ти, – ось іще два таланти здобув я». Сказав йому пан його: «Гаразд, рабе добрий і вірний! Ти в малому був вірним, над великим поставлю тебе, – увійди до радощів пана свого!» Підійшов же і той, що одного таланта взяв, і сказав: «Я знав тебе, пане, що тверда ти людина, – ти жнеш, де не сіяв, і збираєш, де не розсипав. І я побоявся, – пішов і таланта твого сховав в землю. Ото маєш своє»... І відповів його пан і сказав йому: «Рабе лукавий і лінивий! Ти знав, що я жну, де не сіяв, і збираю де не розсипав» То ж тобі було треба віддати гроші мої торговцям, і, вернувшись, я взяв би з прибутком своє. Візьміть же від нього таланта, і віддайте тому, що десять талантів він має. Бо кожному, хто має, дасться йому та й додасться, хто ж не має, – забереться від нього й те, що він має.

Кожному дав Господь талант, кожному дав міру віри – згідно з тим, скільки можемо вмістити, “міру віри, яку кожному Бог наділив”. Один може

вмістити п'ять талантів віри – стоїть на шаблі духовного вдосконалення, що його визначив апостол Божий як “в стриманості – терпеливість”. Друге є “юнаком, який перемагає лукавого. Він здійснює віру, втілює її, очищаючи від гріхів усі п'ять чуттів своїх: зір, слух, нюх, смак і дотик, набуваючи тим самим десять талантів – виконуючи, здійснюючи, всиновлюючи Волю Божу (число 10 – символ волі Божої, вираженої в законі Його, в десяти заповідях Інший вміщає лише два таланти – він стоїть на шаблі: “в добродійстві – роздумування, а в роздумуванні – стримання. Але є й такі, що спромоглися сприйняти лише один талант – віру. Причому віру, яка чинна страхом, а не любов'ю, бо “страх Господній – початок премудрості

“Погине народ Мій за те, що не має знання: тому, що знання ти відкинув, відкину й тебе “Я проходив край поля людини лінивої, та край виноградника недоумкуватого, – і ось все воно позаростало терням, будяками покрита поверхня його, камінний же мур його був поруйнований... І бачив я те, і увагу звернув, і взяв я поуку собі: «Ще трохи поспати, подрімати ще трохи, руки трохи зложити, щоб полежати, – і приходить, немов мандрівник, неможливість твоя, і нужда твоя, як озброєний муж».

Напевно кожного, хто ознайомиться з притчею, стурбує те, що господар забрав у одного зі слуг останнє і сказав, що ц того, хто не має, відійметься останнє і дасться тому, хто має. Мабуть це справедливо, тому що все одно ці гроші не приносять користі, якщо лежать без діла, як у третього слуги. Інші робітники пустили б ці кошти в обіг і дістали б додаткові прибутки.

Чому ж господар дав слугам різну кількість талантів? Тому що він добре знав своїх слуг, тому кожному дав таку кількість, з якою кожен із них міг справитися, пустивши в якусь справу.

Знаючи здібності третього слуги, господар все-таки дає йому талант, бо він був добрий і хотів дати хоч якусь надію, тобто він бажав, щоб кожен із слуг проявити себе.

Що ж потрібно для того, щоб розвинути свій талант?

Перш за все – багато працювати, хотіти чогось досягти. Талановиті люди збагачують наше життя, роблять його цікавим, активним. Саме вони є рушіями науки та поповнюють творчу скарбницю людства.

“Немає людини, – пише В. Сухомлинський у праці “Павлинська середня школа”, – в якій внаслідок умілої виховної роботи не розкрився б самотутній талант, немає сфери діяльності, в якій людська індивідуальність не досягла б розквіту...”

Вихователь: В.П. Роцук